

Warszawa, 27 maja 2021 r.

CML/0173/05/2021/BO/BR

Pan

Dariusz Salomończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1202)

Szanowny Panie Ministrze,

Pracodawcy RP od wielu lat apelują o urealnienie nakładów przeznaczanych na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej, o zabezpieczenie odpowiednich środków finansowych, będących w dyspozycji NFZ, o godne warunki pracy i płacy dla pracowników ochrony zdrowia oraz o zmianę modelu finansowania świadczeń.

Wszyscy wiemy, że system opieki zdrowotnej w obecnej formule już się wyczerpał i że wymaga istotnych zmian. Mamy też olbrzymią nadzieję, że doświadczenia płynące z czasu pandemii mogą być tymi, które powinny nas skłonić do podjęcia odważnych zmian w zakresie finansowania i organizacji systemu ochrony zdrowia, aby ten krytyczny dla rozwoju społeczno-gospodarczego sektor nigdy już nie był obszarem szukania oszczędności.

Biorąc pod uwagę dyskutowane obecnie kwestie, zmiany zasad wynagradzania pracowników podmiotów leczniczych oraz procedowany projekt ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1202), Pracodawcy RP za konieczne uznają:

- 1) zapewnienie godnych warunków pracy i płacy wszystkim pracownikom medycznym,
- 2) jednoznaczne określenie w przepisach prawa źródła finansowania wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz zasady przekazywania środków na pokrycie kosztów wynagrodzeń tych pracowników,
- 3) zwiększenie nakładów finansowych na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej,
- 4) wprowadzenie mechanizmów finansowych premiujących jakość i zwiększających bezpieczeństwo zdrowotne Polaków.

Jednocześnie podkreślamy, że zabezpieczenie postulatów pracowników sektora ochrony zdrowia nie może odbyć się kosztem pacjentów, ich dostępności do świadczeń. Apelujemy zatem o uwzględnienie postulatów wszystkich uczestników systemu opieki zdrowotnej w Polsce. Rozpatrując aktualną debatę dotyczącą wynagrodzeń pracowników w systemie ochrony zdrowia, z przykrością stwierdzamy rozgoryczenie wielu grup zawodowych. W naszej ocenie pogłębia to także brak szerokich konsultacji publicznych rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw, który został przyjęty przez Radę Ministrów w trybie odrębnym i w tym trybie skierowany do Sejmu RP.

Odnosząc się bezpośrednio do treści projektu ustawy, należy zwrócić uwagę na jedną wątpliwość co do wykładni nowych przepisów ustawy dnia 27 listopada 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych. Skoro zgodnie z nowym ust. 2 w art. 19 ustawy dnia 27 listopada 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych (art. 2 pkt 1 projektu ustawy) do wysokości wynagrodzeń na dzień 30 czerwca 2021 r., o których mowa w ust. 1, nie wlicza się składników wynagrodzeń finansowanych ze środków finansowych przekazywanych podmiotom leczniczym na pokrycie kosztów dodatkowych świadczeń dla osób uczestniczących w zapobieganiu, przeciwdziałaniu i zwalczaniu COVID-19 zgodnie z odpowiednimi poleceniami ministra właściwego do spraw zdrowia, to jak czy oznacza to jak zrealizować nową dyspozycję ust. 4 w art. 19 ww. ustawy? Zgodnie z tym przepisem, w przypadku zmiany wymiaru czasu pracy, systemu czasu pracy lub rozkładu czasu pracy albo wymiaru równoważnika etatu lub liczby zadań realizowanych na podstawie umowy cywilnoprawnej **albo zmiany zasad ustalania wysokości składników wynagrodzenia wynikającej z odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii wysokość wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, może ulec proporcjonalnej zmianie.** Ww. polecenia ministra właściwego do spraw zdrowia wydawane na podstawie tzw. przepisów covidowych stanowią jedno z podstawowych źródeł zmian w kształtowaniu wynagrodzeń w okresie pandemii. Skoro nie można ich uwzględnić – w razie odwołania poleceń ministra właściwego do spraw zdrowia jako „zmiany zasad ustalania wysokości składników wynagrodzenia wynikającej z odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii” (bo nie wliczają się do wysokości wynagrodzenia), to czy po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii podmiot leczniczy nadal będzie obowiązany do ich wypłaty? *A contrario* – tak, bo tylko zmiana wysokości wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, w zakresie zasad ustalania wysokości składników wynagrodzenia wynikająca z odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, może spowodować proporcjonalną zmianę wynagrodzenia, a przecież *ex lege* w ust. 2 ww. art. 19 z kształtowania wysokości właśnie tego wynagrodzenia wyłączono tzw. dodatki covidowe. Można mieć wątpliwości czy regulacja taka paradoksalnie nie spowoduje roszczeń

pracowników wobec pracodawców, na zaspokojenie których brak będzie finansowania, co tylko pogłębi obecny kryzys ochrony zdrowia w kraju.

System opieki zdrowotnej w Polsce wymaga wzrostu nakładów finansowych, a procedowana przedmiotowa ustawa powinna precyzyjnie określać źródła finansowania wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Liczymy na to, że w tej toczącej się publicznej debacie bezpieczeństwo zdrowotne Polek i Polaków, wynikające z zabezpieczenia odpowiednich nakładów finansowych, będzie priorytetem, a głos partnerów społecznych zostanie wysłuchany i wzięty pod uwagę.

Z wyrazami szacunku

Wiceprezydent Pracodawców RP

Anna Rulkiiewicz

Wiceprezydent Pracodawców RP

Andrzej Mądrala

Wiceprezydent Pracodawców RP

Michał Bichta

Wiceprezydent Pracodawców RP

Jerzy Karwowski